

4. — Пакъ тамъ. Бележка отъ 1728 г. отъ печския патриархъ Арсенія въ книга, сега въ Югославянската Академия въ Загребъ:

Паки ва лето господнее ҃ѣψкѣй. ноемѣ. ҃ѣ҃ѣ. прїидосмо
8 монастырѣ Десновскихѣ и оу Ново село влизѣ Циппа 8 дворѣ
господина митрополита кѣр Ѳфрема Коласискагѣ и Кратов-
скаго. Ярсенїи Пекски (Срв. СБАН., I, Цоневъ, 6).

5. — Пакъ тамъ. Щипскиятъ владика Дионисий съставилъ гръцко-славянски речникъ, чийто ръкописъ отъ 1803 г. се съхранява въ Соф. Нар. библиотека (Цоневъ, Описъ, 420). Дионисий ще да е билъ вдигнатъ отъ своя постъ още въ 1788 г. Гл. по-горе, стр. 92. Речникътъ носи следното славянско заглавие: **Настоящаго сѣе речникъ** вписася со рѣкѣ мене смиреннаго архіереа ѿ митрополѣта бѣвшаго щѣпскаго Діонісіа Бѣзантійски. грѣчески ѿ славѣнски ꙗко г. (1803).

6. — Пакъ тамъ. Презъ 1866 г. въ Цариградъ се вестява като радѣтель за българската книга Константинъ Анастасовъ, родомъ отъ Щипъ, съ Кратко описаніе на свѣтитѣ двадесѣтъ манастири въ Атонскѣтъ горѣ. Издааъ Константинъ Анастасовъ отъ Щипъ. Цариградъ 1866. За българското родолюбиво чувство и надежди на щипянина Константина говорятъ добре следнитѣ напр. извадки отъ Описаніе-то:

1. Монастырь по сѣху ꙗ Хиландарь... Първи ктѣтори на тойзи мѣнастырь сѣ свѣтѣй Гавва Гръвскій ꙗ ващѣ мѣ Гѣмѣонъ... Въ тойзи мѣнастырь живѣхѣтъ сѣмо Бѣлгари калѣгери и ѿ тѣхѣ мнозина сѣ послажили за възрѣжданіеѣто на бѣлгарскѣтъ книжнина ꙗ народностъ. Тѣкашенъ постриженникъ ꙗ вѣлъ Оѣцъ Паисій първийтъ писѣтель на бѣлгарскѣтъ истѣриѣ въ новѣтъ вѣременѣ. Такѣ ꙗ Оѣцъ Неофитъ¹⁾, много страдѣтельныйтъ Оѣзи за народното въздрѣжданіе старѣцъ на когѣто и грѣватъ ꙗ въ тойзи мѣнастырь (стр. 3—5).

2. Монастырь ѣ Зографъ... И тойзи монастырь ѣ чисто
българскый и ѿ него ся чакѣ нѣкое добродѣ за народа (стр. 7).

Срв. по-старо издание на тая книга, печатано въ Самоков-
ската печатница въ 1846 г.

¹⁾ Неофитъ Бозвели Хилендарски.